

1. Since AKFTA came into effect in 2006, Korea's trade with ASEAN has grown at an annual average rate of 14.67 percent, compared with 11.82, 6.18, 5.88, 4.79 and 10.39 percent for its trade with China, the U.S., Japan, the EU, and the World respectively. Among AMS, Thailand-Korea trade growth was 12.21 percent annual average compared with 45.27, 43.26, 29.63, 24.08, 20.18, 16.30 and 14.39 percent respectively for Korea's trade with Lao PDR, Myanmar, Vietnam, Cambodia, Brunei, Indonesia and Singapore. By the year 2012, Thailand's share of Korea's total trade was only 1.19 percent compared with 1.64, 2.03, 2.78, and 3.05 percent for Malaysia, Vietnam, Indonesia, and Singapore. Thailand has enjoyed export expansion to Korea in food products, metals and chemicals and import expansion in miscellaneous products, metals, and plastic and rubber products, relative to other products. Korean exports to Thailand have grown noticeably faster than its imports from Thailand.

2. Korea's FDI flows to ASEAN doubled following the signing of the ASEAN-Korea Agreement on Investment in 2009 to share 12.66 percent of total Korea's cumulative FDI in 2011 and maintain the fourth largest destination of Korea's FDI after China, the U.S. and The EU, which shared 22.02, 20.68 and 14.08 percent respectively. Among AMS, Vietnam, Indonesia, Singapore and Malaysia received the largest share of Korea's cumulative FDI- 3.46, 2.48, 1.93 and 1.85 percent respectively- while Thailand shared only 0.91 percent. Over the past few years, Thailand received much less FDI from Korea compared with Indonesia, Vietnam, and Singapore.

3. As a party of AKFTA, Thailand is still faced with less preferred average tariff rates on raw materials, intermediate goods and consumer goods, and on agricultural products, animal products and vegetable products, to competitors such as the U.S., which is a party of KUSFTA. On the other hand, Thailand enjoys more favorable tariff rates than the U.S. for some other products such as fish and fishery products, food and tobacco. However, the margin of preference in favor of products of interest to Thailand appears to be much lower than those of interest to the U.S., while the maximum tariff rates against Thailand under AKFTA are also much higher than those against the U.S. under KUSFTA. Korea's average tariff rate against Thailand is higher than that against other trade partners while Thailand's average tariff rate against Korea is lower than that against other trade partners.

4. According to the analysis, both Thailand and Korea impose many NTMs under several laws, rules and regulations, executed by several authorities or agencies, and covering a large number of products. While Thailand requires non-automatic licensing on many products, Korea imposes TRQ on many more products than Thailand.

5. From a modified Gravity Model based on panel data of bilateral merchandise trade defined at HS 6 digit level between member countries of ASEAN, China, Japan, Korea, the U.S., and major trading members of The EU during 2007-2011, it is empirically found that tariff reduction, better trade facilitation and FDI significantly increase trade between those countries. Tariff has a greater effect on food products, plastic and rubber, and automobiles, while trade facilitation has a greater effect on chemicals, metals, and machinery. Trade facilitation on export has a greater effect than facilitation on import. Trade expansion in machinery and automobiles has also induced FDI significantly. Trade expansion in export has a greater effect on FDI than trade expansion in import.

6. A simulation on the estimated modified Gravity Model shows that the actual trade between Thailand and Korea during 2007-2011 was below the potentials and that reduction on the remaining tariff barriers to zero would have increased Thailand's exports to Korea by 1.3 percent and Thailand's imports from Korea by 3.8 percent in 2011. Should Thailand and Korea improve their trade facilitation up to Singapore's level of efficiency, Thailand's exports to and imports from Korea would have increased by 33 and 24 percent respectively in 2011.

7. From a qualitative standpoint, there exist large numbers of complementary products of Thailand and Korea that might benefit from differentiation and/or production network development, while few other products might risk welfare loss resulting from trade diversion, should Thailand and Korea reduce the remaining tariff barrier. This finding calls for an MFN the U.S. tariff reduction schedule and framework.

8. It is important to emphasize that, as Thailand's major exports are agricultural commodities, including, in particular, rice, one of the main objectives in a CEPA negotiation is therefore to gain maximum benefits from liberalization of the agricultural sector. Thailand has conferred with other countries to gain greater market access through FTAs and EPAs, enhancing the competitiveness of Thai agricultural exports, which are extremely vital to Thailand's domestic economy.

9. In conclusion, the study shows that establishing a comprehensive economic partnership between Thailand and Korea could contribute to economic growth and enhance cooperation between both countries. Apart from tariff elimination in sensitive and highly sensitive goods, both countries should reduce NTMs, liberalize services and increase appropriate trade facilitations and investment opportunity. Moreover, both countries should enhance competition law, intellectual property law and prepare for green production. As Thailand and Korea are already parties to AKFTA, there could be challenges in order to agree on Thailand – Korea CEPA as an AKFTA – plus. However, the study shows a positive result for proceeding with CEPA negotiations, and, therefore, both countries should create an environment conducive to such process.

1. ตั้งแต่ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-เกาหลีใต้มีผลบังคับใช้ในปี ค.ศ. 2006 การค้าของอาเซียนกับเกาหลีใต้มีการเติบโตในอัตราเฉลี่ยต่อปีร้อยละ 14.67 ในขณะที่การค้าของอาเซียนกับประเทศจีน สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป และโลก เติบโตร้อยละ 11.82, 6.18, 5.88, 4.79 และ 10.39 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศสมาชิกอาเซียน การเจริญเติบโตของการค้าระหว่างเกาหลีใต้และไทยเฉลี่ยต่อปีร้อยละ 12.21 ในขณะที่การค้าของเกาหลีใต้กับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พม่า เวียดนาม กัมพูชา บรูไน อินโดนีเซีย และสิงคโปร์ เติบโตเฉลี่ยต่อปีร้อยละ 45.27, 43.26, 29.63, 24.08, 20.18, 16.30 และ 14.39 ตามลำดับ ในปี ค.ศ. 2012 ส่วนแบ่งของไทยในการค้ารวมของเกาหลีใต้มีเพียงร้อยละ 1.19 ในขณะที่ส่วนแบ่งการค้าของมาเลเซีย เวียดนาม อินโดนีเซีย และสิงคโปร์ คิดเป็นร้อยละ 1.64, 2.03, 2.78 และ 3.05 ตามลำดับ การส่งออกของไทยไปยังเกาหลีใต้ขยายตัวสูงในผลิตภัณฑ์อาหารโลหะและเคมีภัณฑ์ ส่วนการนำเข้าของไทยจากเกาหลีใต้ขยายตัวในหมวดสินค้า โลหะ ผลิตภัณฑ์พลาสติกและผลิตภัณฑ์ยาง และหมวดสินค้าอื่นๆ เป็นที่น่าสังเกตว่าการส่งออกของเกาหลีใต้เข้ามาในประเทศไทยมีการเติบโตเร็วกว่าอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเทียบกับการนำเข้าของเกาหลีใต้จากไทย

2. การลงทุนโดยตรงของเกาหลีใต้ในอาเซียนเพิ่มขึ้นกว่าสองเท่าหลังจากการลงทุนในความตกลงด้านการลงทุนอาเซียน-เกาหลีใต้ในปี ค.ศ. 2009 การลงทุนโดยตรงของเกาหลีใต้ในอาเซียนเป็นสัดส่วนร้อยละ 12.66 ของยอดการลงทุนโดยตรงสะสมทั้งหมดของเกาหลีใต้ต่างประเทศในปี ค.ศ. 2011 เป็นอันดับที่สี่ รองจาก จีน สหรัฐอเมริกา และสหภาพยุโรป ที่มีสัดส่วนการลงทุนโดยตรงของเกาหลีใต้ร้อยละ 22.02, 20.68 และ 14.08 ตามลำดับ ในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน เวียดนาม อินโดนีเซีย สิงคโปร์ และมาเลเซีย มีสัดส่วนของการลงทุนโดยตรงสะสมของเกาหลีใต้มากที่สุดที่ร้อยละ 3.46, 2.48, 1.93 และ 1.85 ตามลำดับ ในขณะที่ประเทศไทยมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 0.91 นอกจากนี้ในช่วงที่ผ่านมาประเทศไทยได้รับการลงทุนโดยตรงจากเกาหลีใต้น้อยลงมาก เมื่อเทียบกับอินโดนีเซีย เวียดนาม และสิงคโปร์

3. ภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-เกาหลีใต้ ไทยยังคงเผชิญอัตราภาษีเฉลี่ยที่เสียเปรียบคู่แข่งเช่นสหรัฐอเมริกาภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีเกาหลี-สหรัฐฯ สำหรับสินค้าในหมวดวัตถุดิบ สินค้าขั้นกลาง และสินค้าขั้นสุดท้าย รวมถึงสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ผลิตภัณฑ์จากพืช ในทางกลับกันไทยเผชิญอัตราภาษีเฉลี่ยที่ได้เปรียบกว่าสหรัฐอเมริกาในบางผลิตภัณฑ์ เช่น ปลาและผลิตภัณฑ์ประมงอาหารและยาสูบ อย่างไรก็ตาม สิทธิประโยชน์ที่เกาหลีใต้ให้ไทยมีน้อยกว่าสิทธิประโยชน์ที่เกาหลีใต้ให้สหรัฐอเมริกา และอัตราภาษีสูงสุดสำหรับสินค้าที่เกาหลีใต้นำเข้าจากไทยภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-เกาหลีใต้ยังสูงกว่าอัตราภาษีสูงสุดสำหรับสินค้าที่เกาหลีใต้นำเข้าจากสหรัฐอเมริกาภายใต้ความตกลงการค้าเสรีเกาหลี-สหรัฐฯ อยู่มาก นอกจากนี้ อัตราภาษีของเกาหลีใต้ที่เก็บกับสินค้าไทยโดยเฉลี่ยมีค่าสูงกว่าที่เก็บกับสินค้าของประเทศคู่ค้าอื่นๆ ของเกาหลีใต้ ในขณะที่อัตราภาษีของไทยที่เก็บกับสินค้าจากเกาหลีใต้โดยเฉลี่ยมีค่าต่ำกว่าเมื่อเทียบกับที่เก็บกับสินค้าของประเทศคู่ค้าอื่นๆ ของไทย

4. จากการศึกษาพบว่าทั้งไทยและเกาหลีใต้มาตรการที่ไม่ใช่ภาษีเป็นจำนวนมากภายใต้กฎหมายและกฎระเบียบหลายฉบับ โดยมีการดำเนินการโดยหน่วยงานหลายหน่วยงานและครอบคลุมสินค้าเป็นจำนวน

มากไทยมีกฎเกณฑ์เรื่องการออกใบอนุญาตที่ไม่เป็นอัตโนมัติในการนำเข้าสินค้าในหลายผลิตภัณฑ์ แต่เกาหลีใต้มีการกำหนดปริมาณโควตาภาษีในหลายสินค้ามากกว่าที่ไทยกำหนด

5. จากการวิเคราะห์โดยแบบจำลองเศรษฐกิจโดยใช้ข้อมูลการค้าสินค้าระหว่างประเทศ ในระดับ HS 6 หลักระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนจีนญี่ปุ่นเกาหลีสหรัฐอเมริกาและประเทศคู่ค้าที่สำคัญที่เป็นสมาชิกสหภาพยุโรปในช่วงปี ค.ศ.2007-2011 พบว่าการลดอัตราภาษีศุลกากร การอำนวยความสะดวกทางการค้า และการลงทุนโดยตรงมีนัยสำคัญในเพิ่มการค้าระหว่างประเทศ การเปลี่ยนแปลงในอัตราภาษีมีผลกระทบมากในผลิตภัณฑ์อาหารพลาสติกและยางและผลิตภัณฑ์รถยนต์ในขณะที่การเปลี่ยนแปลงในการอำนวยความสะดวกทางการค้ามีผลกระทบมากใน เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์โลหะและเครื่องจักร นอกจากนี้การปรับปรุงการอำนวยความสะดวกทางการค้าในด้านการส่งออกมีผลต่อการเพิ่มการค้ามากกว่าการปรับปรุงการอำนวยความสะดวกในการนำเข้าการขยายตัวของการค้าในสินค้าเครื่องจักรและรถยนต์ก่อให้เกิดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทั้งนี้พบว่าการขยายตัวของการส่งออกมีผลในการดึงดูดการลงทุนโดยตรงมากกว่าการขยายตัวของการนำเข้า

6. ผลการประมาณการโดยแบบจำลองเศรษฐกิจพบว่าการค้าระหว่างไทยกับเกาหลีใต้ที่เกิดขึ้นจริงระหว่างปี ค.ศ. 2007-2011 ต่ำกว่าศักยภาพการค้าระหว่างประเทศทั้งสอง และการขจัดภาษีศุลกากรที่ยังมีอยู่อาจเพิ่มการส่งออกของไทยไปเกาหลีใต้ได้ร้อยละ 1.3 และเพิ่มการนำเข้าของไทยจากเกาหลีใต้ได้ร้อยละ 3.8 ของมูลค่าการส่งออกและนำเข้าในปี ค.ศ. 2011 และหากไทยและเกาหลีใต้ต่างก็เพิ่มความสะดวกทางการค้าให้เทียบเท่าสิงคโปร์ การส่งออกและนำเข้าของไทยไปและมาจากเกาหลีอาจเพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 33 และ 24 ของปี ค.ศ. 2011 ตามลำดับ

7. การวิเคราะห์เชิงคุณภาพพบว่าสินค้าที่เกี่ยวเนื่องกันทางการค้าระหว่างไทยกับเกาหลีใต้ที่ต่างก็ได้รับประโยชน์จากการสนองความต้องการนำเข้าและส่งออกซึ่งกันและกัน ประโยชน์จากการเพิ่มทางเลือกสินค้าที่มีคุณสมบัติแตกต่างกัน และประโยชน์จากการเข้าร่วมเป็นเครือข่ายการผลิตที่มีประสิทธิภาพหลากหลายชนิด และมีสินค้าบางชนิดที่อาจเกิดผลเสียจากการเบี่ยงเบนการค้าเนื่องจากการเปิดเสรีต่อการเป็นพิเศษอยู่บ้าง การเปิดเสรีสำหรับสินค้าบางชนิดดังกล่าวนี้จึงควรเปิดในแบบเยี่ยงชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง

8. เนื่องจากประเทศไทยมีสินค้าเกษตรเป็นสินค้าส่งออกสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าว การเจรจาเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากการเปิดเสรีสินค้าเกษตรจึงเป็นวัตถุประสงค์หลักประการหนึ่ง ประเทศไทยได้ร่วมกับนานาประเทศในการเพิ่มการเข้าถึงตลาดสินค้าเกษตรโดยการเจรจาการค้าเสรีและหุ้นส่วนเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเกษตรส่งออกของไทย ซึ่งมีความสำคัญยิ่งต่อเศรษฐกิจประเทศไทย

9. โดยสรุป การศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าการจัดทำความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจที่ครอบคลุมระหว่างไทย-สาธารณรัฐเกาหลีจะช่วยเพิ่มการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งสอง นอกจากการขจัดภาษีศุลกากรในรายการสินค้าอ่อนไหวและอ่อนไหวสูงแล้วทั้งสองประเทศควรลดมาตรการทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากร เปิดเสรีการค้าบริการ เพิ่มความสะดวกทางการค้าและการลงทุนยิ่งกว่านั้น ทั้งสองประเทศควรเสริมสร้างการแข่งขันทางการค้า ทรัพย์สินทางปัญญาและการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นับเป็นความท้าทายที่ทั้งสองประเทศจะร่วมกันจัดทำความตกลงที่มีคุณภาพสูงกว่าความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-เกาหลีใต้ที่มีอยู่แล้ว ผลการศึกษาบ่งชี้ว่าการจัดทำความตกลงดังกล่าวนี้จะเกิดประโยชน์

อย่างมีนัยสำคัญ ทั้งสองประเทศจึงควรสร้างบรรยากาศและความพร้อมต่อการเจรจาจัดทำความตกลงดังกล่าว